

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

Día 23. Dissapte. Sant Jordi, m., patró de Catalunya, y sant Jordi, b. y c. de Cerdeña.
 Día 24. Diumenge. Ló Patrociní de san Joseph y s. Daniel, m. se v. a Girona.
 Día 25. Dilluns. S. March, evangelista *Lletanies majors*, (I. P.)
 Día 26. Dimarts. Ntra. Sra. del Bon Consell, y s. Marçelí, p.
 Día 27. Dimecres. S. Pere Armengol, fill de Guardia de Prats.
 Día 28. Dijous. S. Prudenci, b. y c. y sant Vidal, m.
 Día 29. Divendres. La inv. del cos de s. Cugat m. en lo Vallès; s. Pere m.

CUARANTA HORAS

Ayú se troben en la iglesia de las Hermanitas de 'ls Pobres y demá comensan á la del Hospital.

¿FINS Á QUANT?

Quant va aparèixer l'*Encíclica Quanta Cura*, lo any 1864, acompañada del inmortal *Syllabus* ó resumen dels principals errors d' aquella època, els lliberals d' aquell temps no pogueren pas escusar-se per falta de mestre; perquè com el sol en lo matí desfá las tenebres de nit, així el *Syllabus* va traure per complert las sombras ab que l' impietat s' esforsaba en confondre lo verdader ab lo fals. Desde el memorable die vuyt de Desembre de dit any, la confusió va desapareixer. La Revolució al veurerse descoberta devant de la doctrina tant clarament exposada pel Pontífex Pío nové, inutilment s' esfarsá en contradirla y aguantar ferma en l' absurdà pretensió de que aquell gran Pontífex podia y debia reconciliarse y transigir ab el *progrés*, el *lliberalisme* y la *civilisació* moderna.

Pío IX transigir ab el *progrés*, *lliberalisme* y *civilisació*! Jamay. El representant de Deu en la terra, el cap visible de l' Iglesia Católica jamay ha tran-

sigit ni transigirá ab el lliberalisme que ab els falsos mots de progrés y civilisació volia enlluernarlo. Perque aquella falsa civilisació moderna mentres afavoria als cultes no catòlichs, donaba els cárrechs públichs als mateixos infiels y 's deleitaba en causar tots els sofriments possibles á aqueilla víctima innocent de las Ordres Religiosas, á las escolas catòlicas y á digníssimas personalitats eclesiásticas; mentres apoyaba á las institucions y personas no catòlicas, despulaba á l' Iglesia Católica sus justíssimas possessiós y buscaba tots els medis per amigar sa benheurada autoritat.

Aixó mateix's va veurer en el trevall gubernamental del señor Cánovas y companyía, primer president de la monarquía de Alfons XII, 's va veurer com aquells governants transigiren ab la revolució en cuestiós relligiosas y políticas, com s' identificaban ab aquell anterior lliberalisme que buscaba transaccions ab Pío nové. En efecte, la *Gaceta* publicá un decret en lo die deu del mes de Janer manant tornar als Prelats els bens de que habian sigut últimament despullats, pro solsament aquells qu' estaban en poder del Estat y no habian sigut utilisats encare pera serveys públichs; mes tart se maná satisfer las obligacions del culte y clero, pro segons el presupost revolucionari tocant al matrimoni civil tampoch fou abolit; sortint dels limits marcats á l' autoritat secular, imposaren la llei de regalías ab l' establiment del *regium exequatur* en las butllas dels Srs, Bisbes, Canonges y demés cárrechs eclesiástichs nomenats per sa Santedat, malgrat á las condemnacions eclesiásticas. Aquestas y tantas altres disposicions incompletas ó contradictorias, foren dictadas per aquell govern ca-

tòlic-lliberal, pare y mestre dels qu' ens han desgovernat, y desgovernan, que admeteren sens cap mena de protesta el reconeixement del regne d' Italia realisat pel embajador espanyol, en el any 65 al presentar las credencials á Víctor Manuel y que ens han portat al precipici present de la mort dintre quin indefectiblement caurém, si els catòlichs que volguen esser lliberals persisten en sa obstinada mania de juntar dos conceptes contradictoris, de volgúer transigir ab la revolució en cuestiós relligiosas y políticas, y no comprender com el lliberalisme es l' error absolut en teoria y el desordre general en la pràctica.

No poden pas excursarse, perquè á mes de coneixer la doctrina que ensenyá Pío nové tocant á lliberalisme, tenen per altre part l' argument experimental de las desastrosas calamitats que han plagut continuament, per l' espay de trenta sis anys de governació lliberal, demunt la nostra estimadissíma Espanya que n' ha sortit empobrida, desacreditada y mitj morta.

¿Fins á quant no voldrán protestar y despreciar els falsos principis que conté en son sí el sistema lliberal, que no podan portar la felicitat que tothom desitja á Espanya, encare que l' President del ministeri siga un Maura, catòlic á casa seva, pro per sos falsos principis polítichs lliberal en el Congrés? ¿Fins á quant?

M. M.

¿MORT D' ESPANYA?

Vaig á presentar als enemichs de la Religió, als que volen esser ayamants del poble, de la fraternitat y humanitarisme, un fet que prova sa hipocrisia, un fet que prova que las embaucadoras paraulas que surten de sos impios llavis, no son mes qu' em-

busterias dirigidas al poble y á la humanitat pera matar á un y altre.

A Marsella no fá pas molt, els enemichs de la Creu tragueren dels Hospitals á las Germanas de la Caritat, posanhi en son lloch á donas laicas, segons ells, plenas de mes caritat y abnegació. Mes tart ab la vinguda de la pesta bubònica, 's presentá l' ocasió pera probarho palpablement; y en efecte, animadas del espirit egoista corrán á sus casas deixant abandonats en sa miseria á llurs germans, sens preocuparse poch ni mica de sa crítica y trista situació. Devant d' un conflicte tan serio van en busca de cors nobles y desinteressats, y ningú compareix, fins qu' en últim terme 'ls troban en las Germanas de la Caritat, que despreciant l' amor propi entrant pels hospitals y portan l' alegría y la pau als pobres infelisos abandonats per l' egoisme y la cruetat. Encare fá menos temps, aquests sers privilegiats que plens de caritat desafian la mort en mitj dels referits hospitals, 's uehen expulsats per segona vegada d' ells en premi de son heroisme. ¡Així es premiat el just en aqueix mon!

Devant donchs d' un fet tan important y significatiu no hi ha prou odi ni malicia que puga ocultar l' efecte que produheix la gracia de Deu en aquells que son membres llegittims de la Esposa intangible de Crist, la Iglesia Católica; no hi ha prou maliicia que puga amagar la inutilitat, la ineeficacia y l' embusteria de las societats laicas, antihumanitarias, destinadas á esparriamar per tot arreu la semèn de la revolució. ¡Oh poble ignorant que t' has deixat enlluar per las falsas y hipòcritas promeses dels que volen redimirte á costa, no de la seba, sino de la feba sanch; te portan al sepulcre y tu tan sabi, innocent no ho coneixes!

Oh poble ingrati que renegas de ton Deu, infamas son culto y sos ministres; atura prompte la marxa que ton cor endurit ha emprés pera destruir á Deu, desconequent per la culpa las senyals que demostran la falsedat de los crims y la vritat que condemnau los vicis y errors. El poble jueu desprecia la vritat, renegá de son Deu y l' sacrificá com tu l' sacrificas; per aixó després de tan temps encara porta l' sagell de son castich que durarà fins á la consumació dels segles; sempre mes serà un poble que vagarà per la terra sense patria y sense lleys, sens poguer unirse y governar-se, son temple destruit no s' aixecará mai mes malgrat á la proba impia, prò sens éxit, de Juliá l' Apostata, mal-

grat á la suma espantosa d' or que tenen els jueus actuals; atura prompte la marxa infame, he dit, si no vols esposarte á semblant castich; si no vols que (després de haber comensat á últims del passat segle ab la perdua de aquella preciosa corona d'Espanya, formada ab tres ricas perlas que figuran las tres illas, objecte d' ambició dels janquis) acabi ara de desapareixer per complert; atúrala prompte si no vols que ta aymada patria estiga repartida entre las nacions d' Europa que l' esperen ab fam pera devorarla, y esser condemnada á viurer dividida pel mon, sense Deu, sense Patria y sense Trono.

Onofre.

Catilinarias

Ab motiu del atentat de que ha sigut objecte el Sr. Maura, la premsa liberal rasga sus vestiduras y tot es de demanar lleys d' opressió contra 'ls anarquistas.

Com si 'ls atentats d' aquests no fossin una llògica consecuència dels principis qu' élls (els liberals) sustentan, so es, que l' mal y l' bé tenen els mateixos drets.

No fá pas molt temps que el mateix president del consell de ministres deya en plé parlament, que 'ls seus principis liberales y l' amor que sentia pels mateixos l' obligavan á consentir la propaganda de tota classe de ideyas.

¿Y ara, al sentir tronar, se recordan de Santa Bárbara?

Oportunament recorda *El Correo Catalán* que quan, á arrel del atentat contra 'n Martínez Campos, se demanaven també midas d' opressió contra 'ls libertaris, el Sr. Mellá fuetejaba en las corts als governs liberales per sas inconsecuencias, já que sentaban els principis en los trinos y las consecuencias en los patibuls.

Y no'n feren cas els liberales, com de segur no'n farán tampoch ara, porque aixó serfa atentar contra la llibertat y 'ls drets de la bestia, dich del home.

Y dich que tampoch ara 'n farán cás, porque precisament continuán celebrant ara més que may mitins anarquistas com els de la Corunya, Ferrol y Cartagena.

Bona proba n' es també el fet de deixar publicar articles, que com el de *Los cocodrilos* de 'n Lerroux, son una burla continuada á la autoritat.

Vegis sinó:

«Mi amor y mi piedad son enteros para ese jóven místico que creía salvar la sociedad matando á un hombre. ¿Os espanta mi franqueza? Dejadme ser sincero, oh sabandijas de la Bolsa.»

Y que al dia següent al de la manifestació contra *La Publicidad* y 'n Lerroux se desfogués ab aquets termes l' autor de *Los cocodrilos*, vessant llàgrimas de idem, al pensar ab els moris que se li habían donat: «Pues bien, no nos harán perder la serenidad.

Tenemos fuerza para aniquilarles. Sépanlo bien: si se nos antojará (¡Ave Cesar! Morituri te salutant). Barcelona ardería por los cuatro costados. A mi me bastaría con decirlo y tomar una tea en la mano.»

Lo qu' es que si ell ha d' anar al devant ab la teya, me sembla que já podém esperar sentats l' incendi de Barcelona.

¡No hi hagués guardias civils, encare!

¡Volen més probas de que 'ls governs liberales no haurán escarmient de lo succehit?

Donchs n' hi han més encare.

El mateix Blasco Ibañez, que havia pronosticat que 'l Sr. Maura seria carn de Angiolillo, al tenir noticia del atentat digué, sens inmutarse cap mica, que si no moria d' aquesta, lo matarán altre cop sens dubte.

Y per ara no sé que ningú le haya sentado las costuras.

No n' hi há prou de consegüent de protestar del atentat y felicitar al Sr. Maura, per haberne surtit relativament lliure.

Hi há que protestar també de las causas que produeixen aytals efectes, y aquellas no son altres que 'ls principis professats pels governs de la Restauració.

O no hi há llògica al mon, ó 'l qui vol la causa, vol així mateix els efectes.

«Me causa més llàstima 'l Artal pres que en Maura ferit» ha dit públicament en Lerroux, y en certa manera no li mancava rahó.

Y no es que vulgi defensar al Neró del Paralelo, sinó que crech que tot el mal prové de que 's permeti que tipos com ell pugan impunemente campar pels seus respectes per la nostra terra, excitant un y altre die al robo, al crim y al incendi á la moltitud d' analfabets babaus que 'ls segueixen.

Aixó es lo que deu irritar á cuants estiman de cor á Catalunya.

CICERÓ

CARLINADAS

S' ha inaugurat solemnement el Círcul Carlista de Valencia, celebrant ab tal acte una vetllada baixa la presidencia del quefe regional D. Manuel Polo.

A las moltes felicitacions que han rebut, els carlins de Valencia unim també la d' EL TRADICIONALISTA.

Els carlistas de Lleyda han enviat un telegrama á D. Erasmo de Janer, perque trasmeti á Loredán el homenatje incondicional y firmísima adhesió als principis tradicionalistas y al seu August representant.

Hem rebut un ofici de la «Jovenut Tradicionalista de Tarragona» invitantnos á l' inauguració oficial de l' expressada societat. Sentim no poguer complaurels, si be de cor ens adherím á la festa.

A Daroca (Zaragoza) s' ha obert un Círcul Carlista, figurantí multitud de socis.

Dintre poch tindrà lloch á Balaguer un miting organisat per la Jovenut Carlista d' aquella ciutat prenenent part alguns oradors de la de Barcelona.

Epigolayre.

SECCIÓ LITERÀRIA

Ditxosa edat!...

Com està tot plé de neu! Miréu padrina, Qu' hermosa es la plana vestida de blanch! Fins el cel, ho dich de bó, mes bell me sembla; Ab lant blanch, ressalta mes lo color blau. Vostras trenas, padrineta, son tan blancas Com l' alfombra que cubreix tots eixos camps; Las teniu encar groixudas y argentadas i Y el color de la neu vos escau tant!....

Aixó deya á la seva àvia una nineta Qu' acabava de cumplir tot just set anys, Y li deya ab cara fresca y riallera, Tot fixantli sa mirada angelical.

Y en tant qu' ella s' ajopia per besarla, En sa cara sent lo frech de finas mans; A ne l' àvia, molt li agradan las moxaines Y la neta joy ne fá de temps qu' ho sab!

Alsant prest la seva testa venerable, Sa mirada dirigeix vers lo cel blau Y en ses parples, qual la gota de rosada, Una pala cristallina's veu brillar.

L' infantesa de sa neta li recorda Altre temps, també feliç que ja ha passat, Y al sentir son cos fer vía envers la tomba Per sa cara las dos perlas van lliscant.

Avia ¿qué plorau? De sobre diu la neta, En tant que amoixaba son rostre arrugat, ¿Teniu fred? no es pas estrany, tan gran nevada.

¿Anem, donchs, voreta 'l foch á calentam? Y allargantli la maneta carinyosa L' accompanya poch á poch fins á la llar;

Un gemech eixit del cor ne llensa l' àvia Y prest s' assenta en l' escó de sos passats.

De sa neta la daurada cabellera,

Ab amor la pobre vella va amoixant, Y per sa pensa, qual màgica llinterna, De sa història tots los fets seu desfilar.

¡Aquell puesto, li'n recorda tantas cosas Que ni'l temps que tot ho borra, ho pot borrar!

A la nena en ses genolls posa la vella Y li diu, ensembs riuent y sospitant:

També un dia tu com jo serás velleta; Tos cabells, rossets avuy, te vindrán blancs;

Alashoras compendràs molt mellor qu' ara, L' importància de mon plor y de mon plany.

N' es la vida, angelet meu, una gran roda Tu vens tot just al mon, jo ja me'n vaig.

També un dia jo vaig serne petita Y gosava igual que tú vegent never:

Mes l' Hivern, llavors per mi esfació hermosa, Are sols lo seu recorí ve a contristam:

Es que 'm diu que de ma vida l' fi s' atansa... Que l' Hivern de ma existència ja ha arribat...

Vetaqui perquè al mostrarme la nevada Y al mirar tú tot riuent mos cabells blancs,

He sentit dintre mon cos la sang glaçada Per lo gel esfereidor del desengany.

¡Ay! jo no més podré veuret petita Y voldria, filla meva, veuret gran!

Mes temén que son neguit causes tristes A la nena, que ficsaba sos ulls blaus En la vella, que guaitantla encar plorosa Amarch plor de sos ullots ne feu vessar,

Dant de sobte, en son rostre expressió alegre, Proba l' àvia d' ensejarne un festiu cant;

Quant la nena, tot guaitantne á la finestra ¡Ay padrina, quin auccell, diu, ha passat!....

Y emprenent tot desseguit la correguda, Vol probar de conseguirne aquell pardal

¡Que ditxosa n' es l' edat de l' infantesa!

¡Qui pogués torná á tenir tot just set anys!

Tant bon punt salta la neta de la falda, Molt baixet comensa l' àvia á murmurar,

Y la dolsa expressió de sa mirada, Prou indica la pregaria qu' ella n' fá.

Prega á Deu, que l' tendra cor d' aquella nena, Ja may vulguí dar entrada á ne l' pecat,

Que s' anima com llavors blanca y sensilla Sigui sempre de innocència clar mirall,

Tant hermosa com las flors de primavera, Franca y pura qual la rialla d' un infant;

Qu' arropada ab el ropatje de la gracia, Arreu vessin sas virtuts perfum suau,

Qual de rosa las poncellas primarenças Ab que adorna sos jardins lo gentil Maig.

Acabada la pregaria fervorosa, Sa oració de cada dia en vol resar

Y un rosaris fraguent prest de sa butxaca Tots los grans, un per un, ne va passant,

Prou resada ja la salve y lletanya Ne dedica un recorí á sos passats,

Y altre volta al resalshi l' pare nostre Dugas perlas lin rossolan cara avall.

L' oració, quan es coral, sempre aconhorta Per això no triga l' àvia á consolars,

Y mirantse novament á la nineta Per la neu sos tendres peus totrelliscant,

Va creuar las sevas mans ja descarnadas, Mirá l' cel y exclamá ¡Ditxosa edat!...

Francisca Torrent.

CRÒNICA GENERAL

Després d' haber visitat D. Alfonso las més importants poblacions de Catalunya, se embarcà 'l matí del dimarts cap á Mallorca, acompanyat del Sr. Maura, que està ja del tot curat de la *salpicadura*.

No creyem pas que d' aquest viatge, projectat pera *estudiar* las necessitats de Catalunya, ne pogué esdevenir cap profit á la nostre terra.

La despedida sembla que vá esser molt freda; sens dubte s' habian já acabat els entusiasmes y las pessetas.

El dia 30 del corrent sortirà de Barcelona la pelegrinació á Montserrat organisada per l' Asociació de Catòlics, Joventut Católica y Pia-Unió de Sant Miquel Arcàngel, de dita ciutat.

Lo despaix de bitllets estarà obert, durant els dies 27, 28 y 29 pels que vulguin formar part de dita pelegrinació, en la Secretaria de la Joventut Católica, Portaferrisa, 13.

Dilluns passat, procedents de Civitavecchia, varen arriar á Barcelona en el vapor francés «Etoile», els pelegrins de Vasconia, que visitaren Terra Santa y Roma. A darrera hora del mateix dia sortirén en direcció á Bilbao.

L' animació entre 'ls pelegrins, ha sigut extraordinaria.

L' Ateneo de Madrid anuncia el primer certamen literari-artístich científich y ofereix un premi de 3000 pesetas pera 'ls treballs literaris, un de 2000 pels artístichs y un altre de 2000 pels científichs.

L' admissió de treballs acaba el 15 d' Abril de 1905.

L' associació del Via-Crucis establerta en la parroquia de la Purísima Concepció de Barcelona, de comú acord ab el Rdm. P. Abat de Montserrat y ab la aprobació del Emm. Sr. Cardenal Casañas, ha senyalat els dies 24, 25 y 26 del próxim mes de Juny pera celebrar las festas d' inauguració del monumental Via-Crucis que s' aixecarà en la montanya de Montserrat, y que serà objecte d' una Romeria especial que sortirà de Barcelona el dia 24 de dit mes, presidida pel Emm. Pastor de la Ciutat dels Comptes.

Católics catalans, protegiu la suscripció oberta, pera poguer presentar á la Verge, durant aquest any Jubilar, el monumental Via-Crucis projectat en la Santa Muntanya catalana.

Ha sigut disolt el somatent de Flassà per no respondre als fins de la institució.

El dimecres dia 27 d' aquest mes se celebraran en la iglesia parroquial de S. Martí de Juinyà els funerals per l' ànima de Mossen Ramón Olivet y Serrat, Pbre, que Deu lo tinga á la Glòria.

CRÓNICA LOCAL

A l' Abril cada gota en val mil. Axís ho diu el ditxo, y amb el temps plujós de la setmana que fineix, no cal dir els mils de mils que valdrá la pluja caiguda que, á la vritat, fa fer més bona cara als pasesos, que no pas certas vingudes aparatoses. La temperatura no es alta ni baxa.

Continuen representantse als teatres de Girona, obres forsa inmorals. Pero, aconsolemnos, catòlichs; una de les obres aquexes diu que la va veure representar á Madrid una elevada personalitat de la vila de l' os. Per lo que, no es fàcil que, qui pot, la faci treure dels cartells.

Dimecres va pendre possessió de la dignitat de Arxiprest de nostra Basílica, el Dr. Alier que dixa ab tal motiu, la vacant de canonge lectoral, la que deurá proveirse per oposició.

El P. Matas, S. J. fa uns sermons al Mercadal, de primera. Tracta assumptes d' actualitat no sòls am gran coneixement de la materia, si no tambe amb un estil verdaderament oratori. Demá s' acaba el septenari, per lo tan es segur que al Mercadal hi haurá gran gentada.

Un dels primers dies de la setmana, morí en aquesta ciutat, l' oficial de la Diputació D. Enrich Grahit, havia sigut mols anys Secretari de que la «Associació Literaria de Girona.»

Ens associem al condol de la seva familia.

Demá diumenge la Confraria de S. Jordi celebrarà solemnes cultes en la Iglesia de S. Pere, á fi d' honrar al glorios y inclit patró de nostra pàtria S. Jordi. Del sermó n' està encarregat el jove catedràtic de Moral del Seminari Dr. Mossen Frederich Dalmau.

Habem sentit comentar desfavorablement la conducta dels concejals regionalistes ab la qüestió del crèdit de 3.800 pessetas concedit al Sr. Ciurana pera 'l pago dels gastos fets ab la vinguda de D. Alfons.

No es pas aquesta la conseqüència política que Girona esperava dels regidors regionalistes. No obstant se fá justicia respecte als señors Encesa y Garriga, que han sostingut el seu criteri; ans y després de la varita de aquell fulano.

En quant á lo que deyám de la conseqüència, altres coses veredes.

Sembla que já 's remou algom pera celebrar festas en el pròxim mes de maig; seria convenient que la comissió es bellugués un mica, pera no exposarse á fer una..... dallon-sas en desprestigi de las mateixas festas.

Tenim entés que dintre de poch, el «Orfeó Gironí» donarà un concert en el Teatre Principal d' aquesta ciutat.

En els periódichs locals llegim dos notícies de sensació pera els aficionats al teatre. Diu la una que vindrá á donar algunas funcions la eminent actriu Sra. Tubau y l' altre que també tindran el gust de veurer en un dels nostres teatres al actor de tant renom Sr. Zaconi.

A fé que 'ns n' alegraríam.

Ahir degueren celebrarse en aquesta Iglesia Catedral solemnes funerals pera l' etern descans de l' ànima de Doña Isabel de Borbón, avia de D. Alfons de Borbón.

El passat dissapte al vespre, á la entrada, del «Teatro Novedades» se feren unes quantas caricias els Srs. Fornés, concejal federal y el señor Loperena, director de *El Ideal*, periódich republicà unitari.

Sembla que el carácter essencialment catòlic que 's doná á la Junta de la Extenció Universitaria, comensa á donar el seu fruit. D' altre modo no 's compren la fundació de un *Ateneo Libre* que segons llegim se tracta de fundar en aquesta ciutat, per aquells elements que pretenían fer d' aquella una entitat atea.

En la sessió de la Diputació Provincial, celebrada el dijous prengueren possessió del seu carrech els individus de la Comissió Provincial, D. Carles Cusi, D. Lluís de Ameller, D. Joan Corominas, D. Pere Llosas y D. J. Jonama.

Habem tingut la satisfacció de saludar al nostre distingit amich y correlligionari, el diputat provincial per Olot-Puigcerdá D. Pere Llosas y Badía.

El dissapte de la setmana passada se constitui definitivament la Societat Económica de Amichs del País, quedant la Junta Directiva composta dels senyors següents: President, D. Ramón M. Almeda, Vis-president, D. Joseph Ribera, Tresorer, D. Joseph Sambola, Vocals, D. Jaume Sagrera, D. Bruno Coll, y D. Joaquim Font y Fargas y Secretari, D. Jaume Masó.

Cridém la atenció dels nostres llegidors sobre l' anunci del llibre *Ramellet Eucarístich*, per Don Joseph M. Vidal y Pomar. Es un bonich obsequi als noyets que fan sa primera Comunió; las poesías que conté son de una delicadesa exquisida y la presentació del llibret se fa agradosa al primer cop d' ull. Se ven en la llibrería de D. Joseph Franquet y Serra.

El nostre particular amich don Albert Balari ha overt al públich una tenda de lampisteria 'l carrer de la Cort-Real.

Qui vulga fer un seguro sobre la vida, recordi que la companyia més antiga del món es *LA UNIÓN DE NORWICH-Solidés, pólisses indispuntables, grans beneficis, combinacions ventajosas*.—Representant á la Provincia.—J. Font y Fargas Abeuradors 7. 2.º Girona.

Ajuntament.—Sessió del dia 20.—President el Sr. Ciurana y ab assistència dels Srs. Piferrer, Huix,

Planas, Oliveras, Bassols, Vilaró, Canals, Vivas, Garriga, Encesa, Montsalvatje, Sambola, Perez, Estech y Corominas, s' obrí la sessió á las tres; s' aprová l' acta de la sessió passada, varias contas per materials y jornals. El Sr. Piferrer ficá el peus á la galleda, protestant per la conta de la cera pera el Vot de S. Narcís. Se llegeix l' estat de lo recaudat per la companyia arrendataria de consums en el passat trimestre; se llegeix el díctamen de la comissió de governació, respecte á la assistència metje y farmaceutich á las forças de la guardia civil y familiars; se doná conta de una instància presentada per el Foment d' aquesta ciutat solicitant la celebració de festas pel maig y 's nomena la comissió central afeginti els Srs. Bassols y Vilaró.

El Sr. Ciurana proposa el canvi de nom del carrer del Llop, per el del Rey D. Martí, en atenció á haber nascut en aquell carrer aquet Rey. El Sr. Piferrer proposa que 's donga á un carrer el nom de Don Joseph de Metller, se nombra una comissió formada per els quatre tinentes d' arcalde presidits per el señor Ciurana, pera entendrer en els festeigs, que 's preparen ab motiu del centenari dels gloriosos sitis de Girona en 1808.

El Sr. Bassols, sens dubte per encarrech proposa que 'l Municipi s' encarregui dels gastos ocasionats per la vinguda de D. Alfons. S' hi oposa el Sr. Planas, atenentse al acord pres en sessions anteriors de no fer cap gasto per aquest motiu, no obstant se passa á votació la proposta del señor Bassols, y queda aprobada per majorie ab el vot en contra dels Srs. Planas, Huix y Piferrer (republicans), y Garriga y Encesa (regionalistas).

Després d' altres assumptos s' aixeca la sessió.

VARIETATS

Las catacumbas de París son unes pedreres molt grans y antigas qu' han proporcionat en gran part els materials pera las construccions de la capital y ahont ha sigut transportada l' ossament continguda en las iglesias de la Vila. Se calcula qu' es d' un 6 millions el número de cadavres, cuales ossos ordenadament colocats forman altissimas y atapahidas parets.

Es verdaderament una de las cosas notables de París y de vegadas la gent curiosa las explora baix la direcció d' un guia. Fá poch temps qu' una caravana, composta en sa majoria d' alemanys y d' inglesos, en número d' una seixantena, se vā presentar á l' entrada de las catacumbas, carré Deufert Rochereau. El guia, després de contada la comitiva, se vā enfilar per l' escala seguit de tota aquella gent. Molt aviat, al passar per la llarga galeria que porta cap á la planura de Montsouris, ahont s' hi troba un important ossari, tingueren que colocarse en fila els uns darrera dels altres. Feia poch mes d' un quart d' hora qu' els escurssionistas recorrián aquells imponents corredors, cuant de repente els qu' anavan á la cua se vegeren obligats á pararse. Un anglés s' havia posat á examinar uns ossos rodejats d' inscripcions que li semblaven interessants. així van passar uns minuts, hasta que l' anglés, sentint els rumors de llegitima impa-

ciencia de las 25 personas per ell immobilizadas, emprengué novament la marcha. Hasta va agafar el pas gimnàstich, imitantlo els seus companys, á fi d' atrapar més depressa el cap de la comitiva. Pro desgraciadament en lloc de seguir dret, vā enfilar una de las galeries laterals, arrastrant á n' els altres. Anaren caminant, caminant, al principi admirats de no retrovar els seus amichs, y luego, després ferits ja d' una gran ansietat. Ab crits y plòs de las esporuguidas donas y durant més de dos horas els infortunats estrangers anaren vagant esmaperduts de galeria en galeria, buscant una sortida.

Al ultim, després de molts esforços durant un descans, varen sentir un petit murmur d' aigua, orientant á dos franceses qu' anaban ab ells y savian qu' una font naixia aprop de la entrada del carrer Deufert els vā permetre retrovar el bon camí. Els infelisos sortíen pel mateix punt qu' habian entrat mentres el resto de la caravana había arribat á l' estremitat del subterrani, sortint pel carrer Dureau. Aquet incident, que podia haber acabat trágicamente, ha demostrat la necesitat de que un segon dia, colocantse l' últim de tots. acompañi d' aquí endavant á n' els turista.

Diferència de una mateixa hora en diferents punts.—L' hora de la Europa central avansa uns 55 minuts sobre la mateixa hora de la Europa occidental. Per lo tant, quant es mitja nit á Girona fá já 55 minuts que ho es á Suissa per exemple. Un noi nascut á Girona la nit del 31 desembre de 1903 á las 11 y 50 minuts, es del any 1903. Un altre nascut mitja hora antes qu' ell á Ginebra de Suissa es del any 1904 perque á n' aquell moment Ginebra se trobaba á mitja nit y 15 minuts del primer dia d' aquest any. De manera que 'l més jove es el més vell.

L' Agricultura y 'ls ferrocarrils.—Els productes agrícols francesos se troben en estat d' inferioritat evident respecte dels productes similars estrangers en lo que mira al cost de transport pels ferrocarrils de la mateixa França. Aquesta cironstancia explica potser tant com els cambis la empenta que d' algun temps ensá ha rebut la exportació agrícola espanyola. (1)

(1). Recordis que aquest any els alemanys han vingut á comprar reims per la nostra prov.ª de Girona, aproveitante d' aixó, com també de la grossa diferencia qu' es trova á las tarifas, segons á lo que se destinan els raïms transportats. Els raïms frescos pera la taula pagan 129 francs (per trejecte de 1000 kilòmetres y pés de 1000 kilos); els raïms frescos pera la tina 47 fr. 50.

¡FUMADORS!

Si voleu conservar vostra salut, fumeu l' acreditat é higiénich

PAPER JORDÀ

Imprenta de J. Franquet. Gerona

SECCIÓN DE ANUNCIOS

RECORTE DE LA PRIMERA COMUNIÓN

RAMELLET EUCARÍSTICH

Col·lecció de poesías místicas

per Joseph M.ª Vidal y Pemar

SEGUITAS D' UN CÁNTICH AB MÚSICA

del Rmt. D. Joseph Masvidal, Pbre.

(Ab aprobació de la Autoritat Eclesiástica)

Forma un elegant llibret de 64 pàgines primorosament editat. Acompanya al text un artístich gravat, y una de les primeres pàgines està destinada pera inscriurehi la fetsa de la Comunió y nom del interessat, qui, així com els amics à qui vulgui ferne ofrena, tindrán en aquest tomet un agradable recordatori del acte mes important de la vida.

Edició econòmica.

En paper superior, encuadernat en tela

idem idem, encuadernació de luxo.

Pesetas 0'50 exemplar

1

"

2

"

Se ven en la Llibreria de Joseph Franquet y Serra Plateria 26.—Girona

LA CRUZ ROJA

FARMACIA ROCA

Sucessor

del Dr. Ameller

Unica casa de Gerona que recibe el verdadero Aceite de Hígado de Bacalao Nord-Kyn, legítimo de Noruega.

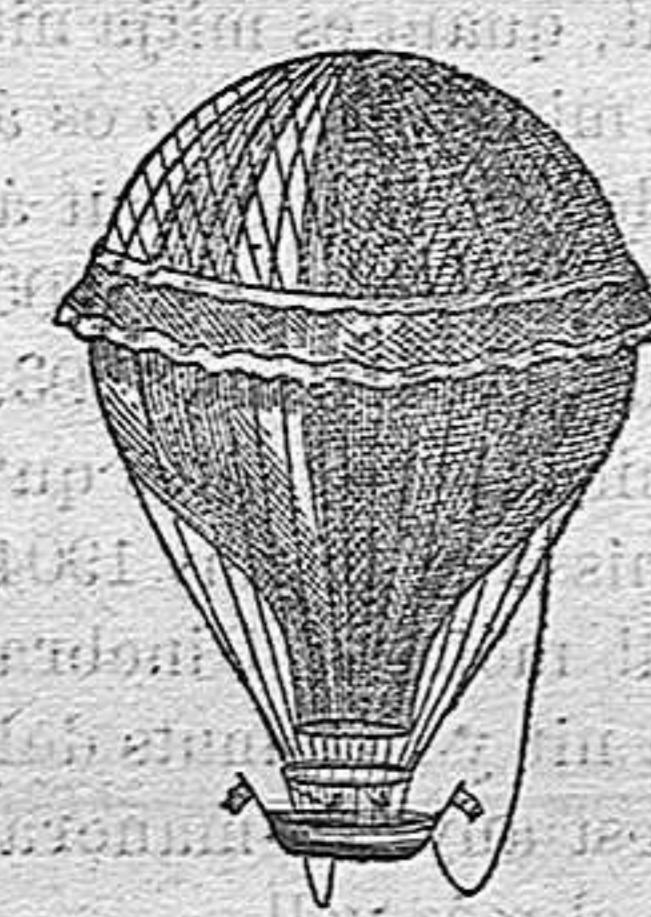
Desconfiad de los aceites de Hígado de Bacalao del comercio, nunca son puros y por eso no responden á las indicaciones facultativas.

SERVICIO PERMANENTE

Calle del Sách.—Plaza del Oli.—Subida Santo Domingo.—GERONA

GRAN FÁBRICA DE CHOCOLATE

EL GLOBO

Chocolate con canela, sin ella y con vainilla.

Clase superiores y especiales.

Ventas al por mayor y menor.

DEPÓSITO CENTRAL: FIGUEROLA, 15, GERONA

Exportación á provincias y Ultramar

De venta en todos los colmados, confiterías y ultramarinos

MATA Y VINYALS

PROVEEDORES DE LA REAL CASA

Licores—Anisats—Champays

Vins generosos. Vins de taula

Abeuradors, 3.—Gerona

Banys Nous. 12. 2.^a

BARCELONA

Hospedatge pera Rvnts. Sacerdots y demés personas catòlicas. Dinar y sopar, preu tres pessetas diàries.

SE ADMETEN DISPESAS

CAIXA DE PREVISIÓN Y SOCORRO

Primera Companyia Espanyola
de segurs socials

DOMICILIADA EN BARCELONA

CARRER DE BILBAO, 213

Practica aquesta importantíssima Companyia el segur de accidents en las dos formes colectiu é individual, y el segur vida dotal, herència, herència especial, rendas vitalicias, pensions pera la vellesa, etc.

DELEGACIÓ

Abeuradors 7, 2.ª—GERONA

La Neotafia

Cort-Real, 18

El nombre de enterros y funerals que serveix anyalment aquesta casa, es la seva millor recomanació.

JAUME ADROHER PERA

PINTOR, DECORADOR Y EMPAPERADOR

Nort, 10 y Hortas 13, Girona

Biscuits fullats

els millors en la
Droguería de Narcís Arpa

LA BISBAL

SABATERIA MODERNA

miquel Capella

Variat assurtit de calsat de totas menes. Preus econòmichs.

7, ABEURADORS, 7

J. Font y Fargas

Representació de segurs
incendis, accidents de vida y
contra la pedregada.Abeuradors, 7, 2.ª—Girona

J. de Llobet de Pastors

METJE

Ex-assistant lliure dels hospitals de Lyon y París

Especialista en las enfermetats de la

GARGANTA, NAS Y ORÈLLAS

Clínica pera'l tractament

d' aquestas enfermetats.

Plaça de la Auriga, núm. 1, entressol

CONSULTA DIARIA

de las 9 del dematí á las 4 de la tarda

¡¡FUMADORS!!

Es ja hora que vos desproveu y no dongueu crèdit á lo que tan falsament diuen alguns fabricants poch escrupulosos atribuïnt n' els seus papers de fumar propietats medicinals que no tenen ni han tingut mai, dihen que es fabricat ab el such de varias plantas pectorals contra la tos, afeccions del coll, etc. explotant d' aquesta manera la bona fe dels fumadors innocents.

Si voleu fumar bon paper de maneu PAPER GARLETS.

Premiat en l' exposició Universal de París 1900 y en la de Barcelona en 1888.

Se ven per tot arreu.

F. MARESMA

ESPECIALITAT EN GUANTS

Joan Carreras

Metje-Cirurjía

ENFERMETATS NERVIOSAS

Consulta de 11 á 1

Cort-Real, 4, 1.ª—GironaGRÀN
SABATERIA ÁLVAREZ
DE
Fernando Freixas

¿Vol V. calzar ab gust y elegancia?

Visiti, donchs, aquest notable
establiment y
veurà complerts sos justos
desitjos.

ESPECIALITAT EN LA MIDA
ASSORTIT EN CALSAT DE GOMA
S, Progrés, 8LENCERIA LA CONFIANZA
DE
LEÓN BELLOC

Progrés, 31.—GERONA

NOVEDADES, MANTELÉRIES

TAPETES, CORTINAJES, TRANSPARENTES

Gran surtido en tires bordadas.

Imprenta y Librería

JOSE FRANQUET Y SERRA

Plateria, 26 y Forsa, 14.—GERONA

Obras nuevas y otras de suma importancia
que se hallan de venta en esta libreria

LOS SACROSANTOS CONCILIOS DE TRENTO Y VATICANO, en latín y castellano con las notas de la edición de Roma de 1903 y otras aclaratorias, la historia intercalada de ambos Concilios y un apéndice de documentos y datos interesantes, por el prebitero D. Anastasio Machuca Díez. Consta de un tomo en 4.ª prolongado de 600 páginas, 6 pesetas en pasta y 5 en rústica.

LOS DOLORES DE LA SANTÍSIMA VIRGEN MARÍA.—Consideraciones y piadosas enseñanzas que contienen, por el Dr. D. Anselmo Herranz y Estables, presbítero Catedrático de Filosofía en el Seminario de Girona. Obra útilísima para los devotos de María, escrita con estilo fluido, y de gran provecho espiritual. Un tomo de 250 páginas, 2 pesetas en rústica y 3 en encuadrado.

CONSIDERACIONES TEOLÓGICAS Y ESPIRITUALES SOBRE LAS GRANDES DE JESUCRISTO, por el P. Luis Francisco de Argentau, capuchino, traducido por el P. Ruperto María de Manresa. Dos tomos de cerca 500 páginas cada uno 14 pesetas en pasta.

N^a ELVIRA DE RICAMOR.—Llegenda Montserratina per Mn. Lluís Rovira y Benet, Pbre.—Es questa una obra no sols recreativa y piadosa, si que també altament instructiva, educativa y moral, qu' es llegirà sempre ab gust, mereixent l' apreci de totas las personas aficionadas á nostra bella literatura.—Un tomo de 400 páginas elegantemente encuadrnat, 4 pesetas.

HISTORIA DE LA ARQUITECTURA CRISTIANA por Vicente Lampérez, 250 pesetas.

En esta casa se hacen toda classe de trabajos de imprenta, con gran esmero y suma baratura.

ARMERIA

Gayetano Carbó

Carrer de la Plateria, 30

Escopetas, rewolvers y pistolas de diversos sistemas.

Reclams de totas classes, flets per cassar guatllas. Safrons y demés articles de cassa.

Pistola Brocwin de set tiros y set en dipòsit.

Pòlvora de marcas variadas, cartutxos, etc. etc.

IMPORTANTE

Para constitución de CAPITALES y RENTAS acúdase á la Agencia de seguros sobre la vida de D. Narciso Boada Guyot, calle de la Forsa, 17 1.ª—GERONA.

La Previsió Nacional

Companyia espanyola de seguros contra incendis
Domiciliada á Barcelona
Plassa de Santa Ana, 9, 1.^a

Sub-director en aquesta província
Joaquim Font y Fargas
ABEURADORS, 7, 2.^a

Representacions de tota classe, s' atmeten ab condicions ventajosas pera els representants.

En casos de oprecció del pit ab dificultat de respirar, axis com en las bronquitis acompañadas de tos espasmódica la Solució de Bifòsfat de Cal medicinal produceix resultats excelents.

SOLICIÓ DE
BIFOSFAT DE CAL MEDICINAL
DELS
Germans Maristas

BARCELONA (Sant Andreu de Palomar)

De venda á Girona á ca'n J. M.ª Perez Xifra, Abeuradors; en la farmacia d'en Grau Romanay, Progrés, 4; farmacia Vivas, Cort-Real, 17; farmacia Roca. (Antigua casa Ameller), Plassa del Oli.

Dipòsit: Pensionat dels Germans Maristas, Claveria, 12.